

Lady Constance Chatterley

Lady Chatterley a szeretőjére emlékezik

Ha minden sejt kicserélődött bennem,
ami ismerte, rég kicserélődött
mind, akkor mégis mi a franc emlékszik
olyan élesen, mintha egy fog fájna?
Ellentmondást nem tűrően hatol be,
pont mint akkor, csak most a tudatomba,
hogy üvöltenék tőle. És nem értem,
miért a fájdalom marad? Miért nem
az élvezet? Akkor csak elég lenne,
ha eszembe jutna, és élélveznék
felsikítva, vagy csöndes félmosollyal,
esetleg apró nyögésekkel bárhol,
közlekedési eszközön, színházban,
vagy az alvó férjem mellett az ágyban.

64

Lady Chatterley tavaszra ébred

a vadór belsőséget hozott a kutyáknak
hajtás után, tornácon hagyta a dézsát.
a kamra mellől néztem, hogy dohányzik,
pirkadt, félprofilja egyesült a nappal.
a tálból lassú pára szállt fel, odaléptem,
vonzott a síkos húsmeleleg szaga, kezem
a zsigerek közé csúsztatva éreztem a
vadszív lágy, feszes szilvaívét, hosszan
követve ujjaimmal egy domború eret.
tenyerem bújt, bújt a mászkos melegbe.
a férfi egyszerre mellettem állt, figyelt,
szemében düh, veremsötét, moha.
izzadtan ébredtem ölem illatában.

Lady Chatterley függővé válik

Az a szag. Húsz százalék rothadás,
a többi termőföld és pézsmá,
pár csepp tömény, fekete lötyty,
nem kávé, nem cikória, nem is tinta,
mozdulatlan sziklák alól fakadó,
szennyezett, idegen, zavaros,
belemerülni elkerülhetetlen,
nehézbúvár, a látótávolság csökken,
csak megérezésre enged hagyatkozni,
üröm, abszint, szivarfüst,
nehezen párolgó, ülepített szeszek,
leheletnyi vajsav és ammónia,
alig pár csepp, megül
a bőrön és a bőr alatt,
cserzett, kemény, élő, meleg,
foltokban, szőrszálak tövén
párolgó, pulzáló, sűrű kavargás,
ami már soha le nem mosható.